

[Ove Jensen]

der foregår mellem danske og udenlandske bryggerier ved, at de udenlandske bryggerier frit kan sælge deres dåseøl her i Danmark, mens de danske bryggerier ikke kan det.

Endelig vil jeg for det tredje spørge miljøministeren, om han tror, det er i dansk interesse og vil gavne Danmark i det videre samarbejde med EF, at vi stiller os på bagbenene og bliver anklaget for EF-Domstolen – og efter fremskridtspartiets opfattelse også vil tabe den sag – i stedet for at gå ind i et regulært samarbejde og indordne os under de regler, som man nu engang har besluttet i fællesmarkedet, og som Danmark jo også skulle have fordele af.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Må jeg først sige til hr. Ove Jensen, at jeg har prøvet at besvare, hvordan vi vil tackle de problemer, der er opstået i den forbindelse, men det er givet, at vi følger udviklingen ganske nøje. Men det er ikke rigtigt, når man på nuværende tidspunkt påstår, at vi ved at have den holdning, vi har til vores retursystem, skaffer os en retssag på halsen. Den sag er endnu ikke afklaret. Vi må ikke glemme, at man i EF i dag i høj grad er på jagt efter et system, som i virkeligheden i intentionerne er det danske system. Det er på den baggrund, at vi med den største interesse følger udviklingen i EF-Kommissionen.

Men det vil nok være rimeligt kort at besvare, hvordan situationen er i øjeblikket. Vi ved, det var i 1981, at EF-Kommissionen indledte traktatkrænkelsesprocedure, som det hedder, mod Danmark. Det var om vores bekendtgørelse af 1981 om emballage til øl og læskedrikke. De gjorde i Kommissionen gældende, at reglerne stred mod traktatens bestemmelser om varernes frie bevægelighed. Efter at der var forhandlet med Kommissionen, blev den forudgående skriftudveksling afsluttet med, at regeringen i februar 1984 afviste Kommissionens argumenter.

For at forbedre grundlaget for sagens eventuelle prøvelse ved EF-Domstolen ændrede regeringen samtidig en bestemmelse i bekendtgørelsen med henblik på at lette samhandelen. Det blev herefter muligt at markedsføre drikkevarer i et nærmere bestemt omfang i emballage, der ikke, som det ellers normalt er tilfældet, i forvejen er godkendt, men blot efter underretning af miljøstyrelsen.

Regeringen lagde i denne forbindelse vægt på ikke at svække miljøformålet, og forbuddet mod emballage af metal blev opretholdt.

I juni 1984 indledte Kommissionen en supplerende traktatkrænkelsesprocedure mod den ændrede bestemmelse. Regeringen har i denne skriftudveksling nu senest i marts i år fastholdt, at den danske regering stadig finder, at retursystemet er i overensstemmelse med traktaten, og at de miljøsyn, reglerne varetager i overensstemmelse med traktaten, kan veje tungere end varernes frie bevægelighed.

Hvis Kommissionen nu ikke er tilfreds med den danske regerings svar, kan sagen indbringes for EF-Domstolen, og det er denne beslutning, Kommissionen endnu ikke har truffet. Vi ved ikke, om sagen som helhed eller dele deraf skal indbringes.

Jeg har det håb, at man i Kommissionen kommer til erkendelse af, at vi i Danmark har fundet et system, som de har ledt længe efter, og at det derfor ville være en ejendommeligt situation, om man ved Domstolen forsøgte at få noget sådant stoppet.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Jeg stillede tre spørgsmål til miljøministeren. Miljøministeren svarede på de to, men et af spørgsmålene er efter vores opfattelse meget væsentligt, og det svarede miljøministeren overhovedet ikke på.

Finder miljøministeren den konkurrenceforvriddning rimelig, som danske virksomheder, i dette tilfælde danske bryggerier, bliver udsat for ved, at de ikke kan sælge deres produkter på det danske marked, når deres konkurrenter, altså de udenlandske bryggerier, frit kan sælge deres produkter, altså dåseøl, i Danmark?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg er uenig med hr. Ove Jensen i bedømmelsen af, at dette konkurrenceforhold er så negativt som fremstillet af hr. Ove Jensen. Som jeg nævnte før, er det min opfattelse efter samtale med brancherne, at spørgsmålet ikke er denne konkurrenceforvriddning, men det afgørende er, at man ved at fastholde det system, vi har i dag, ved, hvad man har at producere efter. Det er den situation, der er helt afgørende for virksomhederne. Dette, at